

Pionirji, veselo na delo!

Na letošnjih odrednih konferencah so pionirji poleg svojega rednega programa dela sprejeli tudi program XIII. jugoslovanskih pionirskih iger. Kaj so jugoslovanske pionirske igre, ve vsak pionir: bogate so zanimivih in pestrih nalog, ki spodbujajo k še večji prizadevnosti pri učenju, raziskovalnem delu, v tehniki in športu, pri igri in zabavi.

Pobudo za jugoslovanske pionirske igre je dal Svet za vzgojo in varstvo otrok Jugoslavije leta 1960 in od tedaj se program iger menja vsaki dve leti in je vedno namenjen določeni tematiki. Sedanje igre nosijo geslo Pionirji, veselo na delo! in že iz tega mota lahko razberemo, da je v igrah glavna usmeritev delovna vzgoja mladih.

Igre Pionirji, veselo na delo se za vsakega pionirja začnejo vsako jutro znova – z aktivnim vključevanjem v življene družine, s pripravljeno nogo, da s svojim delom razveseljuje najbližje, z razvijanjem spoštovanja do delovnega prispevka vsakega člana družine in občutka potrebe po sodelovanju in dogovarjanju. Glede na starost pionirja obsegajo delovne naloge v družini in soseski osnovno skrb za osebne stvari, pa tudi redno pospravljanje in urejanje doma, stopnišča, dvorišča, aktivnosti na področju uporabnih umetnosti, odkrivanje novega pri gospodinjskih delih, pomoč pri kmečkih opravilih, nakupih, pripravi hrane, ročne spretnosti in vključevanje v varčevanje.

Predvsem pa tema iger za vezuje pionirje k vestnemu učenju. Če bo prispevala, da bodo pionirji odkrili lepote učenja in ga vzljubili, da bodo razvili občutek zadovoljstva s

svojim delom, da bodo v procesu učenja utrjevali medsebojno tovarštvo in zaupanje, da bodo učenje doživljali kot ustvarjalno dejanje – bodo igre dosegle svoj cilj.

Program pionirskih iger Pionirji, veselo na delo je sestavljen iz nalog za pionirske oddelčne skupnosti in nalog za pionirske interesne skupnosti. Tako bo vsak pionir lahko sodeloval vsaj v eni aktivnosti sedanjih iger. In kakšne so konkretne naloge?

– prvi, drugi in tretji razredi bodo spoznavali proizvodne poklice, skrbeli za urejenost razreda, šole in okolice, se povezovali s cicibani v mali šoli ter zbirali igrače in slikanice za igralne koticke;

– pionirji 4., 5. in 6. razredov bodo izdelovali preproste igrače za mlajše pionirje, se učili pesmi in krajsih igrice o delu, se povezovali z vrstniki na vaši, osvojili pa bodo že prva znanja o ozdih v občini;

– v 7. in 8. razredu pa bodo proučevali prostovoljno delo mladih v domačem okolju, uredili knjigo spominov nekdanjih brigadirjev, spoznavali brigadirske pesmi itd.

Vse oddelčne skupnosti se bodo vključile tudi v zbiranje sekundarnih surovin.

Še bolj pester je program za interesne skupnosti. Tako bodo delu, delovnim organizaci-

jam, delovnim pesmim itd. posvetili posebno pozornost likovni in literarni krožki, šolska glasila, glasbeni krožki, dramske sekcije itd. V program pionirskih iger so vključeni tudi naravoslovni krožki, klubi mladih tehnikov, mladi člani Rdečega križa, taborniki itd.

Najzahtevnejša naloga pa bo vsekakor ustanovitev šolske zadrage, ki naj bi ustvarila možnost proizvodnega dela tudi za pionirje. Prav gotovo koncepta šolske zadrage, kakršen se je uspešno uveljavil na podeželju, ni možno povsem prenesti v mestno okolje; pa vendarle bodo lahko zaživele posamezne sekcije (šivilski krožki, cvetličarski in aranžerski itd.).

Seveda pa v teh igrah ne bo manjkalo delovnih akcij, tako v šolski okolici, kot tudi na Poti tovarštva in spominov, pa na lokalnih in republiških mladinskih delovnih akcijah in še posebej za naše pionirje zanimivih akcijah na kmetih.

Takšen je torej v nekaj besedah predstavljen program XIII. jugoslovanskih pionirskih iger. Res bodo trajale dve leti, a z uresničevanjem posameznih nalog morajo pionirji pričeti takoj. Prav gotovo se bodo ob tem srečali s težavami in tokrat jim bomo morali priskočiti na pomoč mi, odrasli – tako v šoli, kot tudi v krajevni skupnosti in doma. Zato je prav, da tudi mi poznamo program teh iger, da nas prošnja pionirjev za pomoč ne bo našla povsem nevedne in nepripravljene.

–mik

Po poletnem taborjenju so za tabornike Odreda Sivega volka na vrsti morda še bolj privlačni izleti v gore.

ZAGNANI TABORNIKI SIVEGA VOLKA

Po poslastice v naravo

Taborniki odreda Sivega volka so po uspešnih taborjenjih že pljunili v roke in začeli z delom. Vsaka enota v odredu je že imela prvi izlet. Taborniki so se podali na Triglavsko jezera, na Slavnik in na Tošč, udeležili pa so se tudi dvodnevnega taborniškega tekmovanja, Čičevega memoriala, kjer so preizkusili in dopolnili taborniško znanje.

Za člana, predvsem pa za njihove starše in prijatelje organizacije, so organizirali Vandrorally, ki povezuje poznavanje pločevinastih konjičkov ter taborniških spretnosti. Žal pa se je na stokilometrsko progo po severovzhodni Sloveniji podalo le 7 avtomobilov, saj jo je organizatorjem zagodlo pomanjkanje bencina.

Devetega in desetega oktobra so se podali na Brkine na »ljudožersko akcijo«. Kljub jutranjemu dežju se je na železniški postaji zbralo 42 nadobudnih tabornikov, da bi preživeli dva dni v naravi in si našli kaj za pod zob. S seboj so vzeli moko, olje, sol in sladkor, toda v menažkah se je skuhalo marsikaj: marmelada iz črnega trna in šipka, jabolčni kompot z dodatki mete in brinovih jagod, špinača iz kopriv, kava iz cikoriije in želoda, sladkusi pa so si pripravili celo jabolčni zavitek.

Tudi Prepih, odredovo glasilo, je že prisopihal med naše člane. Tam so spisi ter poročila z letošnjih taborjenj, potopisi, sestavki z izletov in tekmovanj, pa tudi strokovni članki so vmes.

B.Č.

PIONIRSKA HRANILNICA OŠ PRULE

Šola za življenje

Povod za članek niso zadnji varčevalni ukrepi, pač pa vsakoletni 31. oktober, svetovni dan varčevanja. Leta 1976 so v osnovni šoli Prule ustanovili pionirsko šolsko hranilnico, ki je bila pri Gospodarski banki Ljubljana že petkrat nagrajena kot najboljša. Akcijo pionirskega varčevanja vodi ta banka v svoji poslovni enoti Mestna hranilnica Ljubljanska, kjer je tudi poseben oddelek za mladinsko varčevanje.

»Na šoli imamo 600 varčevalcev, učencev pa je trideset več. Vse razredne skupnosti varčujejo posebej. Mentor pionirske hranilnice sem od vsega začetka. Takšno delo me veseli, ne glede na to, koliko časa mi vzame,« pravi mentorica Lidija Kotar, ki je bila dvakrat tudi predsednica sveta mentorjev pri GBL.

Otroke prek hranilnice že zelo zgodaj navajajo na varčevanje, da ne bi zapravljali denarja za drobne užitke, pač pa, da bi ga nalagali in si pozneje kupili kaj večjega, bolj potrebnega. Hranilnica je organizirana kot prava

banka v malem. Takšno delo privzgaja dobre delovne navade, način izbire posameznih delavcev pa tudi samopravno vzgaja. Med vsemi interesnimi dejavnostmi na šoli je prav hranilnica najbolj samopravno organizirana. Vpeljali so delegatski sistem za vsakoletne zbere varčevalcev. Iz vsake razredne skupnosti izbirajo po tri delegate, zbora pa se lahko udeležijo tudi vsi, ki bi radi na njem sodelovali.

Tadeja Košak je ena od »uslužbenk« pionirske hranilnice. Njena naloga je, da vpisuje promet v blagajniški dnevnik.

Gregor Gliha odpira vlogo, Jurij Osterman pa varčevalcem denar tudi izplačuje.

»Varčujem že od prvega razreda, denar pa porabim za izlete. V razredu smo se dogovorili, da bomo varčevali za šolo v naravi. Zdi se mi, da je varčevati koristno. Tako imaš denar za svoje potrebe. Dogovorili smo se, da lahko sami dvigamo po 100 dinarjev, višje vsote pa z dovoljenjem staršev.«

Gregor Gliha skrbi za matične podatke, saj odpira hranilnice in kartončke.

»Vesel sem, da so me izbrali za to delo. Zdaj sme en mesec na poskusnem delu, ki pa mi je zelo všeč. Varčujem že zdaj, da si bom potem, ko bom velik, lahko kupil kaj večjega.«

Tanja Skok je knjigovodja, ki vpisuje spremembe na kartice posameznega varčevalca ali razredne skupnosti.

»Pri delu moram biti natančna. Če pa se že prikrade napaka, jo skupaj poiščemo in popravimo. Nižji razredi varčujejo bolj zagnano kot starejši letniki. Bila sem tudi delegat naše hranilnice na pionirski problemski konferenci »Pionir varčuje«, kjer sem govorila o tem, kako delamo pri nas.«

Tudi Jurij Osterman je na preizkusnem delu kot blagajnik.

»Blagajnik sem le v eni izmeni, delamo namreč v dveh. Včasih se tudi jaz zmotim, potem pa skupno poravnamo škodo, če ugotovimo, da smo sami krivi za nastalo razliko. Tudi sam varču-

Da so podatki o vlogah in dvigih pravilni, skrbi Tanja Skok. FOTOGRAFIJE: A. ŽIGON

jem in denar porabim za morje. V razredni skupnosti varčujemo za končni izlet. Obresti ne dobimo vsak posamič, pač pa razredna skupnost, potem pa se samopravno dogovorimo, kako bomo denar porabili. Vsake tri mesece najboljši posamezniki in razredne skupnosti dobimo nagrado, ki nas spodbuja k boljšemu varčevanju.«

Tako so povedali pionirji – delavci v pionirski hranilnici in njihova mentorica, njihovo sporočilo pa je kratko: le z varčevanjem si bomo lahko privoščili kaj večjega, smotrnejšega. Od njih se bodo lahko učili tudi starejši.

JURIJ POPOV

Mentorica Lidija Kotar z »uslužbenkami«. Vse deluje kakor v pravi pravcati banki.

Promet vpisuje v blagajniški dnevnik Tadeja Košak.